

[Viggo Starcke.]

til 78,4 pct., men den reelle har ligget helt nede omkring 70. Dette vil altså sige, at de frigivne varegrupper, der ikke længere er bundet af restriktioner, har belastet valutabalancen meget mindre end de bundne varer, som folk ofte køber, når de kan, og når de kan få lov til det.

En fortsat opretholdelse af de restriktioner, som navnlig er inspireret i sin tid af kommunismen, kan derfor ikke antages at ville forbedre Danmarks valutastilling. Ved at opretholde restriktionerne modarbejder regeringen derfor både forbrugernes, arbejderne, handelens og hele landets interesser og forsømmer at give bidrag til den økonomiske afspænding i verden. Det er nemlig noget nonsens, som et blad fornylig skrev, at liberaliseringen ville medføre katastrofale følger. Vi har jo netop set de gentagne specielt danske valutakriser under restriktionerne. Frigørelse af handelen er rigdomsskabende, idet man så vil kunne købe mere fordelagtigt. Man vil for den samme importmængde opnå en valutabesparelse. For nogle år siden beregnede Marshalladministratoren Hoffman, at hvis Europa ville afvikle sine restriktioner og toldskranker, ville Europa kunne forøge sine indtægter med 100 milliarder dollars om året. Det er vort skøn, at hvis Danmark gik i spidsen, ville Danmark være i stand til at sikre sig en større part af denne rigdomsforøgelse, end hvis vi slæber bag efter de andre.

Den højtærede statsminister sagde i sin tale, at regeringen vil foreslå vareforsyningsloven forlænget. Denne lov er en antikveret lov, og det er en antikveret politik at forlænge den. Tiden er længst løbet fra den. Lovens formålparagraf er så forældet, at det ikke vil være anstændigt at forlænge den. Det er jo ikke længere hverken et spørgsmål om vareforsyning eller om fordeling af varemængden, det drejer sig om, og det rent valutariske hensyn bør tages op til ny overvejelse, idet der ikke foreligger praktisk erfaring for, at restriktioner har haft nogen gavnlig virkning på

valutastillingen. Pudsigt nok anvendte den højtærede statsminister netop udtrykket „vareforsyningsloven“ og ikke udtrykket „loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger“.

Sverige har fornylig nedlagt sit valutakontor. Lad os gøre ligeså. Lad os lukke varedirektoratet; man kan godt gå et skridt videre og nedlægge både handelsministeriet og økonomiministeriet; det ville være en besparelse, som batter noget. Det er fuldstændig rigtigt, som det er sagt fra den høje regerings side, at andre lande generer Danmarks eksport gennem stærke toldforhøjelser, statshandel, subsidier og flagdiskriminering, og at handelens åndedræt ville fungere friere, hvis disse hindringer for udførsel fjernedes. Men det er ganske urigtigt, at Danmark er i stand til at forbedre udåndingen ved selv at besværliggøre indåndingen; det gør os bare endnu mere stakåndede.

Den højtærede statsminister modsagde oven i købet sig selv i sin tale, idet han på den ene side fremhævede, at eksporten er steget, landbrugseksporten er steget 3 pct., fiskeriek eksporten er forøget med 10 pct. og industrieksporten med 15 pct. — ja, for det sidste halvår ligger industrieksporten 20 pct. højere end i fjor — og på den anden side beklagede den højtærede statsminister sig over de hindringer, der lægges i vejen derude. Ja, men når eksporten kan stige sådan, så kan de hindringer, som andre lande lægger vor eksport i vejen, altså ikke være fuldstændig afgørende.

De konservative siger, at de ønsker en aktiv handelspolitik, og ved en aktiv handelspolitik mener de konservative krig i betydningen toldkrig, restriktionskrig, handelskrig. Til gengæld er der ikke mange, der tror på, at de konservative virkelig mener det, de siger. Den højtærede statsminister talte ikke om nogen toldkrig, men til gengæld er der dem, som mener, at han ligesom har haft noget af en tro på, at det er muligt for Danmark at føre en aktiv handelspolitik. Hvis jeg skulle tage fejl i